

A SZAVAI DEREJE IV.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. május 15.

A mai napon nagyon fontos dolgról szeretnék szólni, arról, hogy *csak* azokat a dolgokat *szóljuk*, és mindig *ugyanazokat*, amit az *Úr mond* nekünk.

A tegnapi napon, a siófoki alkalmon beszéltem a New-Yorki tűzoltóságról. New-York tizenhat millió lakosú, a tűzoltóság is egy igen masszív felépítmény. Igen jellemző, hogy már a dédpapától kezdve a fiak, és a fiak fiai is ott szolgálnak. És amikor összejönnek a családon belül, vagy a tűzoltóállomáson belül is, a nagy tüzeikről beszélnek.

Azokról a nagy tüzeikről beszélnek, amikor a nagypapa *mentette* az XY életét, az élete árán, akár az életének feláldozása árán. És beszélnek ezzel kapcsolatban az erről, és arról, való eseményekről.

És ezeknek a tűzoltó fiatalembereknek a generációi felfelé, részt vettek ezekben a tűzkioltásokban és életmentésekben. A következő tűzoltókat is ezekből a családokból veszik fel, mert *ebben növekedtek*, és *ezt hallották* egész életükben.

Amikor az a sajnálatos esemény történt, szeptember 11-én a két óriási torony leégett, akkor százával veszítették életüket ott a tűzoltók. Pontosan nem tudom, de négy-ötszáz tűzoltó veszítette ott az életét.

Az egyikőjük pl. már fent volt az épület *tetején* és be akart jutni egy baltával oda, ahol a tűz volt, és akkor zuhant le az épület, ő onnan, abból a magasságból *esett alá*, és életben maradt. Bizonyára el tudjátok képzelni azt a törmeléket, ami ráesett. Az embernek a szíve megatrodik ezen. Egy másik tűzoltó társa megtalálta a romok alatt, és ez a *könyörületesség*, ami most rajtam van, őket is érintette, amikor erről beszélt.

És ezt sírva mesélte, egy igen nagy testű embert képzeljete el, és *mentette* ennek a másíknak az életét, úgy talált rá, hogy a keze annak a másíknak kilógott, és ez a másík kéz megérintette ennek a kézfejét. Így találták meg. És *mi is életet mentünk*, amikor *evangelizálunk!*

Az egyikőtök jelentette, hogy tegnap ötöt *menttünk ki* az ördög karmai közül. Kiloptuk az ördög birodalmából őket. Ez az *evangelizációs buzgóság* az emberbe belekerül, még a gyermekeinkbe is, és akik körülöttünk vannak mindenkibe. Sokkal *többet teszünk* tehát annál, minthogy egy életet megmentünk.

Generációk hosszú évei során, ahogy ezek a tűzoltók az életet megmentették, erről beszélnek, erről szól az életük. Mi is meg akarjuk ezt őrizni a szellemünkben, hogy *életet megmentünk*, mert ez a *legdrágább kincsünk*, és tovább akarjuk vinni ezt a gyermekeinkben. Pontosan ugyanúgy, ahogy működik a New Yorki tűzoltóság is. Az emberbe mélyen *beleívódik* ez a szenvedély.

Olyan sokat beszélnek erről, hogy amikor egy fiatal odakerül közéjük, és pl. egy épület tűzben lángol, nincs bennük félelem. Egyetlen dolog vezérli őket, hogy behatolni az épületbe, és onnan valakit *kimenteni*. Mint ahogy a nagypapa, az édesapa is ezt tette, vagy a nagybácsi. Nincs bennük semmiféle félelem, és teljes bátorsággal tesznek erről vallomást.

Így kell valakit az *Úrhoz vezetni*. A pokol az elég rossz hely, de hogy utána mi következik, mert a pokol és a halál a *tűznek távába* vettetik majd. Néhányatokat, akiket az *Úr evangelizálásra hívott el*, soha semmi másban nem fogtok gyarapodni, csak ebben, ha ezt végzitek, minden másban kudarcot fogtok vallani.

Semmi más nem működik ugyanis majd a számotokra, mert Isten ellenáll még a gondolataitok szintjén is, ha bármi másba akarnátok kezdeni, mindaddig, míg el nem *szánjátok* végre magatokat, hogy kimentek és *evangelizáltok*.

Egy evangelizációs szervezethez tartoztam Ausztráliában, és az az evangélista pl. milliószámra próbált üzleti dolgokba belekezdeni, nagyon sok pénzzel, milliókkal kezdtek és szempillantás alatt mindegyik tönkrement. Most, hogy visszamentem Ausztráliába, beszélgettem egyikkel, és nem akartam hinni a fülemnek, megint elkezdett egy újabb vállalkozást. Amikor az ember elveszíti így a vagyont, akkor mindene elmegy.

Én húsz évvel ezelőtt jöttem onnan el, húsz év eltelt, és az illető még mindig ostoba. Egy sikeres evangélista, nagy szolgálat, híres szolgálat, és még mindig ezt próbálja, és nem működik. Az életünk meg nagy *szárazságba* kerül így, ugyanis semmi más nem működik. Kudarcba fullad minden más, mert egyetlen dologban lesz az illető csak *kiteljesedésben* és boldogságban, és erről szóltam tegnap is. Azért volt az a kenet is jelen tegnap.

A tegnapi jelenlévőknek legtöbbször soha nem járt még szabadtéri evangelizációs alkalmon a köreinkbe. Két évvel ezelőtt, negyven-ötven ilyen sátoros alkalmat tartottunk, de ők nem kaptak erről látást, mert nem voltak jelen egy ilyeneken sem. Néhány pásztor kapott erről ízelítőt, hogy milyen ez.

Most nyáron is nagy lendülettel belekezdünk ebbe. És ha meghozod azt az áldozatot, hogy lemondod a monacói vagy a franciaországi nyaralásodat, akkor talán itt tudsz lenni egy ilyeneken, el tudsz jönni, és tudsz örülni az Úrban.

Az egyik pásztorom évekkal ezelőtt történt, mondta, hogy ő Párizsba megy nyaralni. Kérdeztem, hogy mit keresel ott? Nem sokkal rá telefonon hívott és mondta, hogy az autójával valami történt, és vissza kellett vonatni Budapestre. Nagy költség ez. Ma már könnyebben megoldják ezt a helyzetet arrafelé, felgyújtják. Miközben lángol az autó, örvendeznek. Az Igére térünk, a...

Jakab 3/2 Mert mindnyájan sok dologban vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.

Előző tanításokban is beszéltünk már arról, hogy a nyelvünket a hajó *kormányrúdjához*, vagy az autónak a *kormánykerékéhez* lehet hasonlítani. Amit tehát *mondunk*, az vagy *megáld* minket, vagy *eltávoztatja* az áldásokat tőlünk. Vagy *meggyógyítanak* ezek a szavak minket, vagy *sérelmeket* okoznak nekünk. Vagy *akadályoznak* minket azok a szavak, amelyeket kimondunk, vagy *segítségünkre* sietnek.

Ha az ember élete rossz irányba halad, mi az, amit tennünk kell? Ha az ember dél felé halad, és északi irányba szeretne kikötni, akkor meg kell ragadnia a kormánykereket, és *irányt kell változtatnia*. Meg kell fordítani, nem böjtölni kell, nem szükséges ilyenkor imádkozni sem, nem sírni, nem koldulgatni és könyörögni kell.

Hát értsd már meg, hogy dél felé haladok, és észak felé akarok kikötni, nem értem, hogy az Úr miért nem siet a segítségemre. Nem érti az Úr, hogy északon akarok kikötni? Uram segíts nekem!

Mi a baj? A kormánykereket fordítsd el, ne siránkozz, hanem *változtasd* meg azt, amit *kimondasz!* Senki nem jön a mi gyülekezetünkbe, még ha evangelizálunk, akkor sem, mindenki csak távolról nézi. Mi a probléma?

Példabeszédek 18/20 A férfi szájának hasznáival elégedik meg az ő belseje, az ő beszédének jövedelmével lakik jól.

Mielőtt a növekedés anyagiakban megjelenik a pénztárcádban, mire van szükséged, mit mond az Ige? Először a *szádban* kell megjelennie annak a *haszonbeszédnek*.

Tudjátok-e, hogy miért határoztam úgy, hogy az egész nagy termünket gyönyörű új szőnyeggel borítom be? Mert így a *gyarapodásról* talán egy bátrabb kép fog beléd ivódni. Tegnap is erről beszéltem.

Ha az ember megéri a fizikai halál állapotát, mi történik akkor? Arany utcákra kerülünk, és az bizony döbbenetes lesz, amikor azt megpillantjuk. Ennyi aranyat még nem láttunk. Ez a legrosszabb hely, ahol most vagyunk, de itt is *jól élhetünk*.

Akkor is a növekedést kell *szólnunk*, amikor még *nem látjuk* ezt a növekedést az életünkben. Mert így tudjuk a *dolgokat megfordítani*. Soha nem mondjuk ki tehát, hogy egyre lejjebb süllyedünk, vagy ez volt az eddigi legrosszabb esztendő az életemben.

Vigasztalódj, mert az évnek még nincs vége. És jobban *figyelj* arra, hogy *mi jön ki a szádból, ne szóld a szükséged*, a hiányt. Mondják, igen annyira alákerültünk, lelassult minden ebben az esztendőben, és ilyenkor minden leesik a szekérről.

Az én üzenetem a számodra, hogy mi a *növekedés egyháza* vagyunk, mi nem lassulunk le semmiben. Mindegy tehát, hogy mit látok, vagy mit nem látok, vagy kijön, vagy ki megy, vagy ki nem jön, vagy mennyi pénz jön be, vagy mennyi pénz nem jött be, *nem ez irányítja* a számat. Mi növekedünk, azért, mert az *Úr munkáinak növekedni kell*, és *Isten népének növekedni kell*.

Olvastuk az I. Péter 3/9-ben, hogy áldásra hívtattunk el, arra, hogy *áldottak* legyünk, és hogy *másokat megáldjunk*. Ezért ezzel *ellentétet* sem az otthonodra, sem az üzleti életedre, sem az életed más területeidre *nem szabad kimondani*. Mert erről szól valójában a hit. *Növekedést szólsz* akkor is, amikor nem úgy tűnnek a dolgok, amikor pont az ellentétje látszik igaznak.

Ne az öt érzékszerved szerint járjál. Mert a *hit* úgy működik, hogy a nem létezőket *úgy szólítja*, mint *meglévőket*. Egy másik fordításban *történelemnek* nevezi, vagyis *megettörténtnek* és így lesznek Istennek nagy emberei.

Isten minket *Jézusban látott*. Mi nem egy elveszett hívást kaptunk, és mi nem bűnösök vagyunk. Isten csodálatos dolgokat vallott meg rólunk, amit mi is mondhatunk magunkról, és így ezeket a csodálatos dolgokat meg is tapasztalhatjuk az életünkben.

Példabeszédek 18/21 Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van.

A halál és az élet függ attól, hogy *mit mondunk* ki a szánkon. Olvastuk a ...

Zsidó 3/1 Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára, és főpapjára, Krisztus Jézusra.

Minek az apostola és főpapja? A mi hitvallásunknak, *megvallásunknak*. A Zsidó 4/14-ben figyelmeztet minket az Ige, hogy *ragaszkodjunk hitvallásunkhoz*. Ragaszkodjunk hozzá!

Zsidó 4/14 Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

Zsidó 10/23 Ragaszkodjunk a reménység hitvallásához, tántoríthatatlanul, mert hű az, aki az ígéretet tette.

Tántoríthatatlanul, minden bizonytalanság nélkül ragaszkodjunk a reménység hitvallásához. Jézus a mi megvallásainknak apostola és főpapja. Biztos vannak olyanok, akik minket megmosolyognak ezért. Romániában, a keresztény tévében is voltak olyanok, akik kigúnyolták.

Emlékeztet engem ez arra, amikor Ausztráliában kezdtem a *hit üzenetét* hirdetni. Ma már a pünkösdiel nem fordulnak ellene, akkor még ellene fordultak. Néhány héttel ezelőtt egy agymosást kapott, pünkösdi hívő asszony, teljesen elvétette a dolgot, amit tett, kiabált és gonoszságokat kiabált az Úr munkájáról. Valószínűleg soha nem volt még Istennek ilyen jelenlétében. Ezért ezeket szélsőséges, és hibás tanításoknak tartják.

Ki az, aki a Márk 11/23-at írta nekünk? A lényege ennek az Igének, - ha valaki azt *mondja*, és szívében *nem kételkedik*, hanem *hiszi*, hogy amit *mond*, megtörténik, meg lesz neki, amit mondott. Ezt Jézus mondta a Gyülekezet Feje, és Ő nem tévelyeg. Jézus a *megvallásaink* főpapja, mindannak, ami *kijön* a szánkából.

És így *születtünk újjá*. A román nyelvű üdvösségi imát a keresztény tévé műsorában, a román tévében kigúnyolták. Ennek az egyháznak a vezetője, jó lenne, ha újjászületne, ez sokat segítené neki. Ugyanabból a felekezetből jött elő, mint Hagin.

Haginnal az történt, hogy háromszor került a fizikai halál állapotába, kilépett a testéből és a pokol felé haladt a szelleme, pedig annak a felekezetnek a tagja volt. Most, hogy eltelt 70-80 év, még mindig abban a *sötétségben* vannak.

Az evangélikusoknak a 60-65 %-a Romániában pünkösdi vonalon megy. Az Úrnak ott még van munkája, főleg akkor, ha a vezetők így beszélnek, azt mondják rólunk, hogy mi tévelygünk. Ez az a *megvallás*, amit elmondunk, és így *születünk újjá*, az életünk legnagyobb *csodája*, ami megtörténik velünk. *Hittünk* a szívünkben és a szánkunkkal *megvallást* tettünk arról, így *születünk újjá*, ez a *legnagyobb csoda* az életünkben!

Mit gondolsz, az életed további területei miként fognak megváltozni? Isten mindig is így működött, és minket pedig az Ő képére és hasonlatosságára teremtett. Vagyis mi ugyanígy kell, hogy a *szellemi dolgokat működtessük*. Hisszük a *szívünkben* és a *szánkkal* kimondjuk azt.

A Kolosse 2/6-ban mondja az Ige, hogy amint vettétek az Urat, amint *fogadtátok*, úgy *járvatok* Őbenne. Ábrahám, Mózes, Dávid király mind így jártak azokban a *csodákban*. Így születünk újjá, így jönnek hozzánk az anyagiak, így tudjuk kifizetni a számláinkat, minden így működik, ezen az *alapelven*.

Nagyon szomorú, hogy a gyülekezetek legtöbb részében azt tapasztalni, hogy mégsem a hit szavát szölik. Mit tesznek? A problémáikat ismételtetik. Újra és újra előhózzák, hogy milyen rossz a helyzet, milyen kemény a helyzet, hogy mi az, ami nincs nekik, mi az, amire szükségük lenne.

És mi az, amit nem tudok megtenni, amire képtelen vagyok. És mi az, ami nem működik az életemben, mi nem történik velem, a Szellem nem mozdul az életemben. És így rájátsszák saját magukat az *ellenség kezére*, és a pusztulás, a *romlás útjára* vezetik saját magukat.

De akik itt jelen vagyunk, nem ilyenek vagyunk, mert mi már nem azokról a dolgokról beszélünk, amit érzékelünk, vagy amiket látunk, mert mi csak az *Igét szölik*. Legyen áldott az Úr neve.

A *megvallásnak* a definíciója az lehetne, hogy *mindig ugyanazt* a bizonyos dolgot *mondod* ki. Jézus Krisztus pedig *főpapja* és apostola annak, amit mindig újra és újra kimondasz. Minek a főpapja? Ha *ugyanazt* mondod ki, amit *Jézus mondott* ki.

A hit körökben is, ahol hitet tanítanak, gyakorolnak, ott is van egy terület, amit nem tisztán értenek. Úgy gondolják sokan *tévesen*, hogy amit kívánunk, azt kimondjuk, és azután meg lesz nekünk. Ez nem így van, itt kerülünk bajba.

Mert a dolgokat nem a fejünk tetején kellene eldönteni, és utána mondogatni, hogy én ezt hiszem. Nagyon sok *problémánknak* itt van a gyökere. Az emberek elharsogják, hogy mi van a fejükben, és a *hitünk nincs benne*, és ezért *nem történik* meg. Még akkor sem, ha hosszú ideig mondogatják, nem történik meg.

Ha az ember időt fordít arra, hogy együtt *időzzön az Úrral*, nem biztos, hogy néhány nap alatt, és nem azt jelenti, hogy ha nem hallasz, akkor feladod, de eljön az az idő, amikor 100 %-os biztonsággal fogod tudni, hogy az *Úrtól hallottál*.

Más dolgok pedig, amit kimondtál, teljesen nyilvánvaló, hogy nem történtek meg. Ilyenkor a keresztények nagyon sokszor csalódottá válnak, és úgy kezdenek beszélni, hogy azt soha nem lehet tudni, hogy mi is fog történni. Ez nagyon komoly terület és ma ebbe szeretnénk egy kicsit mélyebben betekintést nyerni.

Jeremiás siralmi 3/37 Kicsoda az, aki szól és meglesz, ha nem parancsolja az Úr?

Kicsoda az közülünk, aki szól valamit, és ha az Úr nem úgy mondta, akkor az megtörténik? Tehát, ha valaki állít valamit, és azt mondja, hogy ez megtörténik majd, és az Úr nem úgy mondta, akkor nem fog megtörténni.

Ha az Úr azt mondja, hogy nem úgy lesz, és te azt mondod, hogy de úgy lesz, akkor egy szópárbajba kerültél az Úrral. Ütköző szavak ezek, nem akarunk olyan helyzetbe kerülni az Úrral, hogy ellene mondunk annak, amit Ő mond.

Meg fogjuk nézni a Mózes IV. könyvében a 14. fejezetben, hogy mi történt. Isten ugyanis kiszabadította Izrael népét Egyiptomból és hosszú utat tettek meg, átkeltek a Vörös tengeren, átmentek a Hóreb hegyén és így eljutottak egészen addig a pillanatig, hogy már betekinthettek az ígéret földjére.

A Jordán túloldaláról Mózes kémeket küld, hogy *kémleljék ki* ezt a gyönyörűséges ígéret földjét. Hatalmas szőlőfűrtökkel tértek vissza, és nagyon jó jelentéssel, hogy tejjel-mézzel folyó Kánaán az odaát. De Isten nem mutatta nekünk előre, hogy azt a földet óriások lakják, és hatalmas falakkal bevett városok is vannak ott.

A tizenkét kém közül tízen *gonosz jelentéssel* jöttek vissza. A népnek a java része ezekkel értett egyet, és abban maradtak, hogy nem vagyunk képesek bevenni azt a földet. Visszamentek a sátraikba, sírt a nép és azt mondta, hogy bárcsak meghaltunk volna a pusztaságban.

Egyszer megszámoltam, és úgy emlékszem, hogy ez volt a tízedik alkalom, hogy ezt mondták. A Mindenható Isten szólt Mózeshez, haragra gerjedt, és azt mondta, hogy ez fog *megettörténni* a néppel, amit *mondott*, nem fognak bemenni arra a földre.

Az Úr adott egy Igét az én életemre, erre az esztendőre, Ésaiás 57/17, hogy én teremtem meg az ajkaikon a *hálának gyümölcsét*. És ezzel párosan adta a Zsoltár 45/1 Igét, hogy az én nyelvem olyan, mint a sebesen írónak a tolla. Én *magam írom*, hogy *mi fog történni*, a nyelvemmel. Írom a sikert, a *győzelmet a nyelvemmel*, ahogy kimondom. A nyelvünk a sebesen írónak tolla.

És mivel negyven napig voltak így, a pusztaság negyven napjára, negyven esztendő szabattott rájuk. Azért kapták ezt az ítéletet, mert *nem hittek* Istennek a szavában, hanem a gonosz jelentést hitték el. Amikor Izrael ezt meghallotta, akkor nagyon elszomorodott.

Ami nekünk most a lényeg ebből, hogy számít-e valamit az, hogy mit mondunk ki a szánkkal? Hallottátok, hogy Elvis Presleynek mi volt a mondása? Hogy *én sem fogok tovább élni*, mint az édesanyám. És valóban így lett, jó lett volna, ha az édesanyja is hosszú életet él, de nem így volt.

Mózes IV. 14/39 Amint pedig elbeszélé Mózes e beszédekét Izrael fiainak, a nép felette igen keserge.

Keseregtek azon, amit Istentől kaptak.

40. És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, amelyről szólott az Úr, mert vétkeztünk.

Ezen a kora reggelen a nép megemberelte magát, és úgy tűnik, hogy megtette a helyes megvallását. Itt vagyunk Uram, készek vagyunk megtenni, amit mondtál, készek vagyunk bemenni a földre.

Van azonban itt egy aprócska probléma, hogy az Úr most mást mondott nekik. Keménynyakú népnek, *makacsnak* nevezte a sajátjait. Miért nevezte őket így Isten? Mert amikor Isten azt mondta, hogy menjenek, akkor azt mondták, hogy nem megyünk. Amikor Isten azt mondja, hogy ne menjetek, akkor hirtelen azt mondják, hogy bemegyünk arra a földre.

Vagyis egy ellentmondással teljes természetet fed fel. Ez az ellenszegülés jól álcázható egy alaptalan bátorság színezettel. Néha mikor az emberek szájából halljuk ezeket a bátor hitmegvallásokat: Ezt fogjuk megtenni! Azt fogjuk megcselekedni. Ez valójában nem más, mint megpróbálják eltakarni a belső ellenszegülésüket, mert az Úr valami mást mondott nekik.

Ők azonban elhatározzák, hogy a saját hitükből ezt akarják tenni. Ezt a Biblia *ellenszegülésnek* nevezi, erről beszélt a Jeremiás siralmi. Ki az, aki szól és meglesz, ha az Úr valami mást mondott helyette?

Példabeszédek 21/30 Nincs bölcsesség és nincs értelem, és nincs tanács az Úr ellen.

Mit gondoltok erről? Nincs tanács és nincs bölcsesség, ami megállna az Úr ellen. Semmi nem képes megállni az Úrral szemben. És mi nem akarunk az Úr ellen tenni, mi az *Úr oldalán* szeretnénk az Úrral lenni.

Láttam óriási kudarcokat hitemberek életében. Óriási bukásokat. A világon a *legellenszegülőbb* emberek voltak, még a bibliaiskola idejéből is láttam. Homlok egyenest ellentétesek, mint amit az Úr mondott.

Minek a főpapja és apostola a mi Jézusunk? A mi megvallásainknak a főpapja. Mindig ugyanannak, amit kimondasz, nem valami másnak, mint amit Ő mond. Szeretnék itt egy gondolatot beiktatni.

A mi királyságunk a szívünkben van, a szívünkben zajlik. Ezért az *útmutatásainkat* is a *szívünkben* kapjuk. Így az ellenszegüléset nem tudod eltakargatni. Az útmutatásokat, az irányvonalat a szívedből veszed. Ha csak a fejünkből vesszük, és tesszük rá a hitmegvallásainkat, nem fog működni.

Mózes IV. 14/42 Fel ne menjetek, mert nem lesz közöttetek az Úr, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt.

Az Úr most nincs közöttetek, és az ellenség le fog győzni benneteket. Mit tesznek ezután? Felmegyünk! Mondják. Megtették a hitmegvallásukat. Felmegyünk és bevesszük azt a földet. Jobban tennétek, ha visszakanyarodnátok a pusztaságba, mondta az Úr. Nem! Itt vagyunk és készen állunk. Ez már hónapok óta zajló vita közöttük.

Amikor mondta nekik az Úr, hogy szedjék fel a manna kenyeret, gyűjtsék össze, nem tették. Amikor azt mondta, hogy ma ne gyűjtsetek, akkor gyűjtöttek, ne tegyétek el másnapra, mondta nekik az Úr, de eltették.

Látjátok ezt a makacsságot, *engedetlenséget*? Azt mondja az Úr, ülj le, és felállsz, azt mondja, hogy menj, és te nem mész. Azt mondja, maradj, - nem, nem mi megyünk. Találkozott már valaki ilyen szellemiséggel? Az *ördög természetének* része ez. Ő volt, aki

eredetileg felállt, és Isten képébe ellenszegülve azt mondta, hogy nem, nem így lesz! Így kezdődött.

Mi ezt a saját szívünkben tesszük. El kell vetni, hogy ilyet tegyünk, és utálatosnak kell, hogy legyen számunkra, nem szabad így tenni. *Ellenszegüléssel* teljes szellemiség ez. Ne adj magadnak helyet ebben.

44. Mindazáltal merészkedtek felmenni a hegy tetejére, de az Úr szövetségének ládája és Mózes meg sem mozdulának a táborból.

45. Alászála azért az amálek és a kananeus, aki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.

Tehát elindultak, felmentek a hegyre, megtámadta őket és levágta őket az ellenség. Megtették a jó megvallásaikat? Fölmegyünk, megszerezzük azt a földet! Nagyon jól hangzik ez, igazi hitember szavai ugye? De az *ellenszegülés* van mögötte, mert Isten valami mást mondott nekik, hogy mit tegyenek.

Megszegték a szövetséget, és ellene fordultak az ígéretnek, és ezért én, a céljaimat megváltoztattam a zsidókkal, vagyis megdorgálta őket Isten. Most visszavonta az Úr az akaratát. Nézzük a...

Mózes V. 1/42 És monda pedig az Úr nékem: mondd meg nékik, ne menjetek fel, és ne harcoljatok, mert nem vagyok közöttetek, hogy meg ne verettesetek a ti ellenségeitektől.

Ne menjetek fel, mert nem vagyok veletek. Akkor van ott az ideje, hogy mondd, hogy de én felmegyek? Bevesszük azt a földet! Elfogadtuk azt a földet! Köszönöm, dicsérlek Isten. Nem! Akkor van ott az ideje, hogy leülj, és *becsukd* a szádat.

Nem az, az időpillanat ez, amikor bátor hitmegvallásokat tegyél, vakmerősködve az Úr *akarata ellen*, úgy, hogy arrogáns vagy, és *gőgös* vagy. Mégis felmerészkedtek, írja a 43-as vers.

43. És megmondám néktek, de nem hallgattatok rám, hanem pártot ütöttetek az Úr parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre.

Egy másik szóhasználatban ez a vakmerősködés, ez egy indokolatlan, jogtalan, *alaptalan* bátorságot jelöl. Mert kijelentették, hogy bátran bevesszük a földet, egy bátorsággal teljes megvallást tettek. De alaptalan volt ez a bátorság, mert az Úr pont az *ellentétjét* mondta nekik. És ez sok-sok kérdésre választ ad nekünk.

Amikor az emberek megvallásokat tesznek, de nem úgy alakul, ahogy gondolják. Semmi nem történik, és ilyenkor az emberek Istenre haragszanak meg. – Uram én kimondtam azt, miért nem jött valóságba? Igen, de az Úr vajon *mit mondott* neked, hogy mit mondj ki?

Amit Isten másnak mondott, azt nem biztos, hogy neked mondta. Istennek *akarata* volt, hogy ők bemenjenek az ígéret földjére, Istennek az volt az akarata, hogy vegyék birtokba az ígéret földjét. És Isten akaratát vallják meg, de mivel *ellenszegülők*, Isten *megváltoztatta* a szavát, és valami *mást mondott* nekik.

És ha neked valami mást mondott, azt nem lehet elhanyagolni. Ha a Szellem megelevenít neked egy igeverset, akkor te nem állhatsz rá egy másikra, és azt mondod, és azt vallod meg, mert Isten neked nem azt mondta, és nem lehet elhanyagolnod, amit Ő mondott.

Egy példát szeretnék mondani. Egy asszonyt kirabolnak az utcán, felháborodva mondja, hogy én a 91-es Zsoltárt mindig megvallom. Miért engedte meg Isten, hogy ez megtörténjen? Minden nap megvallom a 91. Zsoltárt. És amikor az ember várakozik az Úrnál, hogy mi lesz a válasz, akkor arra fog rátalálni, hogy az illető szívében volt egy *jelzés*. Volt ott a szívedben valami? Mi volt ez? Azt jelenti, hogy a Szent *Szellem szólt*, próbált téged *megvédelmezni*, hogy ne menj abba az irányba, te pedig vetted az Igét, és az arca előtt felmutattad, hogy én mégis csak megyek.

Szerencsés vagy, hogy életben maradtál. És ilyenkor még az ember Istenre haragszik, hogy Isten hol voltál ebben a helyzetben, miért engedted meg, hogy ez velem megtörténjen? Pedig ott volt a szívedben ez a jelzés, hogy *ne menj el akkor arra*. És te pedig gondoltad, hogy elidézem a 91-es Zsoltárt, és utána elindulok. Az Úr pedig próbált téged *megvédelmezni* és próbált vezetni, hogy ne menjél arra. Ha nem mentél volna, akkor mi történt volna? Akkor semmi nem történt volna.

Van, hogy az Úr egy másik irányt mutat nekem, hogy másik irányba menjek, és mi történik? Semmi! Néha az ember úgy érzi, hogy semmi oka nem volt ebbe az irányba jönni, mert nem történt semmi. Tehát hüek a megvallásaikhoz, de *elhanyagolják* a Szent Szellem jelzéseit, és akkor ez így *nem működik*. A Szellemnek a *vezetései*, az maga az Úr szava.

Ugyanaz a Szellem írta a Bibliát, aki bennünk van. És nem lehet, hogy elidézel valamit az Igéből, ami *ellentétes* azzal, amiben Ő akar téged *vezetni*. Ne menj be a belvárosba most! De igenis én bemegyek, a 91-es Zsoltár a szívemben van, és elindulsz. Tudom, hogy minden rendben lesz, meg is vallottam, de ha felvetted volna a Szellemnek ezt az indítását, hogy ne menj, akkor *engedelmes* lettél volna, és *nem indultál* volna.

Bevesszük azt a földet, meg volt az ideje annak, amikor ezt kellett volna, hogy mondják, de most az *idők megváltoztak*, és az Úr, valami *mást mondott* nekik. Most a szájukba van a helyes megvallás, de teljes *ellenszegülésben* vannak a szívükben, és ez így egy alaptalan bátorság.

Amikor Istennek a szava ütközik a mi szavainkkal, akkor mi történik? Van-e valami erőteljesebb annál, mint Istennek a szava? Nincs! Tehát ilyenkor ez egy belső ellenőrző jelzés. Ha valakinek volt egy megtapasztalása az ördöggel, meg fogjuk ezt nézni.

Amikor Isten teremtette az ördögöt, akkor még nem ördögnek teremtette, *arkangyalnak* teremtette, és Isten *jelenlétében* tartózkodott. Istennek a szentségében tartózkodott, és láthatta Isten a dicsőségét, és láthatta Istennek a *működési* módjait, hogy miként működik Isten.

Isten mindig is ezt az *alapelvet* vitte véghez, hogy *hit által kimondta*, és az ördög látta ezt. *Eltorzítván* ezt az alapelvet gondolta, hogy felhasználja majd, és Isten ellen fordítja ezt, aki maga teremtette ezt az alapelvet, hogy hisszük, és megvalljuk. És gondolta, hogy fel tudja használni az ellen, aki őt teremtette. Ugye milyen ostoba volt? Meg is nézzük az Ésaías 14-ben az Ő szavait. Luciferhez szól ez az igevers.

Ésaiás 14/12 Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a földre, aki népeken tapostál!

Megnézzük most, hogy mi az, amit az ördög mondott?

13. Holott te ezt mondád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon.

14. Felibük hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.

Az *én* trónomat hová helyezem! Elindítom az *én* egyházamat, mert én okosabb vagyok. Igen, csak, hogy Isten *elhívott-e* rá? Tehát itt angyalként van, és mit próbál tenni? A szívében hinni, a szájával kimondani próbálja, és próbálja, hogy az valóságba jöjjön. Mert azt tudta, hogy ez a szellemi törvény ekként működik, figyelte Istent, hogy Ő ezt miként alkalmazta, és nem tudjuk milyen hosszú ideig figyelte Istent.

Isten, ahogy az Ő szívében megtervezi, és kimondja, az megtörténik. Senki nem kísértette az ördögöt, hogy ezt megtegye, ő saját maga jött elő ezzel az ötlettel. Elhatározta, hogy ezt ki is mondja, hogy ő felülemelkedik Isten nagyságán. Ő már ott volt Isten jelenlétében.

Tudnunk kell magunkról, hogy mi *áldottak* vagyunk azon a helyen. Ő énekelhetett Isten jelenlétében, mert Isten bele teremtette a dicséretet. De ez nem volt elegendően jó számára. Én egy *külön* egyházat kezdek, nekem *feljebb* kell emelkednem ennél, én a *saját* trónomat akarom feljebb emelni ennél. A csillagok fölé kell mennie az én ülőszékemnek.

Olyannak kell lennem, mint a Magasságos, *föle* kell mennem. És Isten úgy döntött a szívében, hogy Ő valami mást fog mondani. És erről fogok tanítani hamarosan. Hogyan lehet Istennek a haragját kiárasztani.

15. Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe.

Ezt Isten mondta. Az ördög pedig azt mondta, hogy én pedig felülkerekedek Istenen. Isten pedig azt mondta, hogy én másként gondolom, te *lefelé* mész a sírgödör mélységébe. Látod-e itt a *szavaknak a harcát*? Az ördög kifröcsköli a *gonoszságot* a szívéből, és Isten azt mondja, hogy nem így lesz, lefelé mész. A szavak ütköztek és nem volt harc, nem volt lehetősége, hogy az ördög szavai nyerjenek, soha nem történhetett volna meg.

Soha nem lett volna lehetőség arra, hogy az ördög felülkerekedjen. Soha nem sikerülhet az ördögnek a saját útjait kijárni, mert Isten azt mondta, hogy az ördög a pokolba vezető úton van *lefelé*. Nekünk pedig *egyezni* kell azzal, amit *Isten mond*, és soha nem szabad ellentétes dolgokat hordozni a szívében, és azokat kimondani.

Tegnap is szóltunk arról, hogy a szívében a *megértést* kell gondozni. Jézus a legjobb *példa* arra, hogy hogyan kell a hitmegvallásainkat megtenni. Ő miként tette? Ő hogyan rendelte el, hogy mit fog kimondani.

János 14/10 Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi e dolgokat.

Nem magamtól mondom ezeket a beszédeket, hanem az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi ezeket. Jézus tehát nagyon *fegyelmezett* volt, és nagyon gondosan *válogatta* meg a szavait. Nem saját magamtól mondom a szavakat, mint a saját forrásomból, hanem az Atya, aki bennem lakozik, Ő a *forrása* ezeknek a szavaknak. Mi a megvallása? *Ugyanazokat* mondom, amiket az *Atya mond*.

János 12/49 Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki küldött engem, Ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek.

Az Atya ugyanis *parancsolatot* adott ki arról, hogy mit beszélhet és mit nem. Vagyis nem a saját szavait szólja, nem azt mondja ki, amit Ő maga akarna, vagy esetleg azt a gondolatot, ami átment a fején, azt nem mondja ki. És nem mondja ki azt, amit a hírekből hall, és amit másoktól hall. Nagyon *fegyelmezett* abban, hogy mit mondhat ki.

Ezért van az sokaknál, hogy mondják, mondják, és nem történik meg, mert *gyorslakodnak* a szájukkal. Nagy hirtelen mondják ki, amit mondanak. A Biblia pedig tisztán felszólít minket, hogy legyünk *gyorsak a hallásra*, és ne gyorsalkodjunk el a szólást. Lehet, hogy gondoljuk, hogy mit kell mondanunk, de ne bízunk a saját értelmünkre túl sokat.

Az *Urban* bízunk meg, hogy megadja, hogy mit kell kimondanunk, és Ő majd kidolgozza és megadja nekünk minden alkalommal, mert az Ő *Igéje az igazság*. És te fogod tudni, hogy melyik az, a szó és Ige, amit *ki kell mondanod*, mert a Biblia egy nagyon vastag könyv, és saját tetszésed szerint nem lehet kiválasztani, hogy mit fogsz mondani, mert lehet, hogy az ellentétes lesz azzal, amit Ő akar, hogy szólj.

Ezért mit mondunk mindennap? Ahogy Ő hozza az Írást, most is képes adni neked, Ő fogja az emlékezetedbe hozni, Ő is hozhat az emlékezetedbe, az elmédbe gondolatokat, megelevenítésként jön, egyszerűen tudod, hogy az az.

Akkor nem csak mondtál valamit, hanem *azt mondtad* ki, amit Ő *mond* ki rólad, és senki nem lehet nagyobb Őnál. Amikor Ő hozza az Igéjét, az *mind valóságba* jön, amit Ő mond.

49. Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki küldött engem, Ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek.

Az emberek az *értelem* szintjén próbálnak boldogulni, ahelyett, hogy a *szellemi* mélységekből merítenének. Az élő Istennek a *Szelleme által* vannak ezek. Nekünk *kapcsolatba* kellene lenni Ővele.

Jó tizennyolc évvel ezelőtt egy ember *meggyógyult*, tolókcсібól kelt ki. Az I-es, és II-es imakönyvet mindennap végigimádkozta. Elejétől a végéig minden szót, reggel és délután. Nagyon *fegyelmezett* életet élt, ha jól emlékszem papnak készült. És azután az állapota úgy adódott, hogy elkezdett bottal járni, talán egy év is eltelt, és az Úr megjelent egy alkalommal neki és azt mondta, – ugyanis megtette a megvallásait, de *nem úgy cselekedett*, ahogy a megvallásaiban kimondta –, az Úr azt mondta neki, hogy *hagyd a botot*. Mi dolgod van azzal a bottal?

A lényege, hogy nem a botra kell támaszkodni. Tehát Isten Szelleme bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel együtt, és Ő hozza azt a tudást, amit tudnunk kell, hogy mit kell mondani, nem akármit mondunk ki.

50. És tudom, hogy az Ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya mondotta nékem.

Zsoltár 46/10 Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!

A számítógépek világában élünk, internet, telefonok, mobil telefon, és azóta nagyon *elfoglaltak* vagyunk. Ha az ember nem az interneten, akkor a telefonon lóg. Nagyon jó, ha van az embernek egy telefon összeköttetése, pl. ha úton van, és tudnia kell, hogy melyik irányba menjen. De az igazság úgy van, hogy annyira *leköt* ez bennünket és annyira az elménkbe kerülünk, hogy Őt ezáltal teljesen kizárjuk az életünkéből, és nem veszünk időt magunknak arra, hogy *elcsendesedjünk*, és zsúfolttá válik az elménk.

Számunkra is *figyelmeztetés* volt ez az Úrtól. Tehát *egy napot* a héten, az embernek *elvonásban* kell élni mindentől függetlenül, számítógép stb. és ez jó ötlet, ha ezt bevezeted az életedben. Egy *pihenőnapot*, amikor *elcsendesedsz* és az Úrral vagy. Nagyon jó ez a Zsoltár 46/10 verse.

Amikor nem szól a rádió, nem szól a tévé akkor az ember nagyon furcsán érzi magát, hogy milyen csend van körülötte. Megszoktuk, hogy mindig megy valami körülöttünk, hogy valami *zajnak* mindig kell lenni körülöttünk. Ugye hallod ezt ma! És hisszük, hogy kaptál ma valamit!

És növekszünk, egyre *erősebbek* leszünk, mert *felfejlődünk* belülről kifelé, Isten királyságát hozzuk elő. Isten királysága a szívünkben van, itt van a földön.

Lukács 17/20 ...Az Isten országa nem szemmel láthatólag jön el.

21. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé, az Isten országa tibatetek van.

Mit mondunk mindezekre a jó dolgokra? Hallelúja!

Álljunk fel, mondja mindenki utánam: *Hallelúja! Dicsérem az Urat, követem a Szellemet minden napon, minden órában. Figyelmezek a szellemem hangjára, figyelmezek Isten Szellemére, követem a Szellemet, Ő vezet engem, minden napon, Isten akarata, beteljesedik az életemben, Jézus nevében! Ámen!*

Ez az egy megvallás egymagában, Isten akarata előjön. Mi lett volna, ha nem jövök Európába? Három, négy év múlva már akár el sem indultam volna, mert abba az *időzónában* kellett bekerülni, amikor az *ajtó megnyílik*. Akkor kell mondani, hogy köszönöm Uram! És akkor kell menni. Dicsérjük az Urat! Ámen!